

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

16 януари 2014 година *

„Селско стопанство — Регламент (ЕО) № 1698/2005 — ЕЗФРСР — Изисквания относно правноорганизационната форма на местните групи за действие — Изменение на посочените изисквания — Компетентност на държавите членки — Граници“

По дело C-24/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Унгария) с акт от 3 януари 2013 г., постъпил в Съда на 21 януари 2013 г., в рамките на производство по дело

Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

срещу

Vidékfejlesztési miniszter,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: M. Safjan, председател на състав, J. Malenovský и A. Prechal (докладчик), съдии,

генерален адвокат: P. Cruz Villalón,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, да се произнесе с мотивирано определение съгласно член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда,

постанови настоящото

Определение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 66, стр. 101, поправка в ОВ L 206, 2012 г., стр. 23) и на Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за определянето на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 (ОВ L 368, стр. 15; Специално издание на български език, глава 3, том 80, стр. 133).

* Език на производството: унгарски.

- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft. (наричано по-нататък „DZNLN“) и vidékfejlesztési miniszter (Министър на развитието на селските райони) относно решение за оттегляне на признатото на DZNLN качество на местна група за действие.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 В Регламент № 1698/2005 са уредени правилата за действие на ЕЗФРСР.

- 4 Член 15, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„ЕЗФРСР действа в държавите членки чрез програмите за развитие на селските райони. Тези програми осъществяват стратегията за развитие на селските райони чрез пакет от мерки, групирани в съответствие с осите, определени в дял IV, за постигането на които се търси помощ от ЕЗФРСР.

Всяка програма за развитие на селските райони обхваща периода между 1 януари 2007 г. и 31 декември 2013 г.“.

- 5 Относно схемата за подпомагане по ос 4 „Leader“ член 61 от Регламент № 1698/2005 предвижда:

„Подходът Leader включва най-малко следните елементи:

- а) стратегии за местно развитие на база региони, предназначени за добре идентифицирани подрегионални селски територии;
- б) местни обществено-частни партньорства (наричани за краткост Местни групи за действие);
- в) подход „от долу нагоре“ за вземане на решения от местни групи за действие относно изработване и изпълнение на стратегии за местно развитие;
- г) многоотраслов глобален план и изпълнение на стратегията, базирана на взаимодействие между участниците и проектите от различните отрасли в местната икономика;

[...]

- ж) мрежа от местни партньорства“.

- 6 Озаглавеният „Местни групи за действие“ член 62 от Регламент № 1698/2005 гласи:

„1. Партньорският подход за местно развитие се осъществява от местните групи за действие, които отговарят на следните условия:

- а) те следва да предложат интегрирана стратегия за местно развитие, основана най-малко на елементите, определени в член 61, букви а)—г) и ж), и да бъдат отговорни за нейното изпълнение;
- б) те следва да бъдат или група, създадена по инициативите Leader II [...] или Leader+ [...], или съгласно подхода Leader, или да бъдат нова група, представляваща партньори от различните социално-икономически сектори на съответната територия. На нивото на вземане на

решения икономическите и социални партньори, както и другите представители на гражданското общество, като земеделски производители, жени, заети в селскостопанска дейност, млади хора и техните сдружения, следва да представляват най-малко 50 % от местното партньорство;

в) те следва да покажат умения за определяне и изпълнение на стратегията за развитие на района.

2. Управителният орган обезпечава местните групи за действие да си изберат или административен и финансов водещ партньор, способен да управлява публичните средства и да осигурява добра работа на партньорството, или да образуват законно учредена обща структура, чийто устав гарантира добрата работа на партньорството и способността му да управлява публичните средства.

[...]

4. Местните групи за действие избират проектите, които да бъдат финансирани по стратегията. Те могат да изберат също и проекти за сътрудничество“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

7 DZNLN е дружество с ограничена отговорност с нестопанска цел, на което е признато качеството на местна група за действие Leader с решение от 26 септември 2008 г. на Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága (управителен орган на програмата за развитие на селските райони „Нова Унгария“).

8 Впоследствие DZNLN упражнява дейността си в качеството на местна група за действие Leader в съответствие с нормите на правото на Съюза и с тези на националното право.

9 Така признатото на DZNLN качество е оттеглено с решение от 26 април 2012 г., в сила от 30 април 2012 г., с мотива че в съответствие с член 2, параграфи 1—3 от Наредба 54/2011 от 10 юни на министъра на развитието на селските райони, считано от тази дата, качеството на местна група за действие Leader може да се признава само на сдруженията, но не и на икономическите субекти, като DZNLN, които упражняват дейността си под правноорганизационната форма на търговско дружество с нестопанска цел.

10 Сезиран от DZNLN с жалба срещу посоченото решение, Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Административен и трудов съд — Будапеща) иска да установи дали последното е в съответствие с Регламент № 1698/2005 и Регламент № 1974/2006. Ето защо посочената юрисдикция решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли [Регламент № 1698/2005 и Регламент № 1974/2006] да се тълкуват в смисъл, че местните групи за действие, създадени във връзка със селскостопанските помощи, могат да упражняват дейността си в една държава членка само под една правноорганизационна форма, предвидена в закона?

2) Може ли да се установи разграничение въз основа на споменатите регламенти, така че националният законодател да признава само местните групи за действие, които имат определени правноорганизационни форми, като предвижда различни или по-стриктни изисквания от предвидените в член 62, параграф 1 от Регламент № 1698/2005?

- 3) В съответствие със споменатите регламенти достатъчно ли е в една държава членка местните групи за действие да отговарят само на условията, предвидени в член 62, параграф 1 от Регламент № 1698/2005? Може ли държавата членка да ограничи посочената разпоредба, като наложи други правни или формални изисквания на образуванията, които отговарят на условията, предвидени в [посочения член 62, параграф 1]?
- 4) Трябва ли споменатите регламенти да се тълкуват в смисъл, че представлява част от свободата на преценка на държава членка решението, с което тя заличава местни групи за действие, които отговарят на условията, наложени в член 62, параграф 1 от Регламент № 1698/2005, и които при упражняване на своята дейност са спазвали цялата приложима национална и общностна правна уредба, и позволява функционирането само на местните групи за действие, които имат нова правноорганизационна форма?
- 5) Трябва ли споменатите регламенти да се тълкуват в смисъл, че във връзка с програмите за подпомагане, които вече са в ход или по време на периода на програмиране, държава членка може също така да измени при необходимост правната рамка на функциониране на местните групи за действие?
- 6) Как трябва да се тълкуват споменатите регламенти, в случай че местни групи за действие, които до този момент са упражнявали надлежно и законосъобразно своята дейност, изгубят това си качество? Какво се случва при това положение с поетите задължения и придобитите права от местните групи за действие, като се има предвид по-специално съвкупността от засегнатите образувания?
- 7) Трябва ли член 62, параграф 2 от [Регламент № 1698/2005] да се тълкува в смисъл, че е допустима и законосъобразна разпоредбата, по силата на която местните групи за действие Leader, учредени в правноорганизационната форма на търговско дружество с нестопанска цел, трябва да се преобразуват в сдружения в едногодишен срок, поради това че само правноорганизационната форма на сдружение като социална организация може законосъобразно да гарантира създаването на мрежа от местните сдружници, като се има предвид, че съгласно действащото унгарско право основната цел на търговското дружество е получаването на печалба и наличието на икономически интереси изключва публичното привличане и присъединяване на сдружници?“.

По преюдициалните въпроси

- 11 В началото следна да се напомни, от една страна, че съгласно член 99 от Процедурния правилник на Съда, когато отговорът на преюдициалния въпрос се налага недвусмислено от съдебната практика или отговорът не оставя място за разумно съмнение, Съдът може във всеки един момент да се произнесе с мотивирано определение по предложение на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат. Съдът счита, че в настоящото дело следва да приложи тази разпоредба, що се отнася до първия, втория, третия, четвъртия, петия и седмия въпрос.
- 12 От друга страна, по силата на член 53, параграф 2 от същия правилник, когато искането е явно недопустимо, Съдът може във всеки един момент след изслушване на генералния адвокат да реши да се произнесе с мотивирано определение. Съдът счита, че в настоящото дело той следва да приложи тази разпоредба, що се отнася до шестия въпрос.

По първия, втория и третия въпрос

- 13 С първите три въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали Регламент № 1698/2005 и Регламент № 1974/2006 трябва да се тълкуват в смисъл, че изискват, забраняват или позволяват да се приемат национални разпоредби, предвиждащи, че местна група за действие, която отговаря на всички условия, изброени в член 62, параграф 1 от Регламент № 1698/2005, трябва освен това да приеме определена правноорганизационна форма, като изпълни и други изисквания, свързани с последната.
- 14 На първо място, следва да се напомни, че ако с оглед на самото естество на регламентите и на тяхната функция в системата от източници на правото на Съюза разпоредбите на регламентите по общо правило имат непосредствено действие в националните правни системи, без да е необходимо националните власти да приемат мерки за прилагането им, привеждането в действие на някои от разпоредбите на регламентите все пак може да налага приемането на мерки за прилагане от държавите членки (вж. по-специално Решение от 25 октомври 2012 г. по дело *Ketelä*, C-592/11, точка 35 и цитираната съдебна практика).
- 15 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика държавите членки могат да приемат мерки за прилагането на даден регламент, ако те не създават пречка за пряката му приложимост, не прикриват неговото естество на акт на правото на Съюза и ако уточнят, че упражняват предоставената им с този регламент свобода на преценка, спазвайки разпоредбите на същия регламент (Решение по дело *Ketelä*, посочено по-горе, точка 36 и цитираната съдебна практика).
- 16 Чрез позоваване на относимите разпоредби от съответния регламент, тълкувани с оглед на неговите цели, следва да се определи дали те забраняват, налагат или разрешават на държавите членки да приемат определени мерки за прилагане, и по-специално в последната хипотеза — дали съответната мярка попада в рамките на признатата на всяка държава членка свобода на преценка (Решение по дело *Ketelä*, посочено по-горе, точка 37 и цитираната съдебна практика).
- 17 На второ място, следва да се напомни, че съгласно член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) нейните разпоредби се отнасят за държавите членки, когато те прилагат правото на Съюза. Във връзка с това прилагане държавите членки са длъжни и да осигурят спазването на основните принципи на това право, и по-конкретно на принципите на равно третиране, на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания и на пропорционалност (вж. по-специално Решение от 20 юни 2002 г. по дело *Mulligan и др.*, C-313/99, *Recueil*, стр. I-5719, точка 46 и Решение от 4 юни 2009 г. по дело *JK Otsa Talu*, C-241/07, *Сборник*, стр. I-4323, точка 46).
- 18 С оглед на обстоятелствата, напомнени в точки 15 и 16 от настоящото определение, следва да се отбележи, че Регламент № 1698/2005 не предвижда правила относно правноорганизационната форма, която трябва да приемат местните групи за действие. В това отношение в член 62, параграф 2 от посочения регламент само се посочва, че управителният орган обезпечава местните групи за действие или да си изберат административен и финансов водещ партньор, способен да управлява публичните средства и да осигурява добра работа на партньорството, или да образуват законно учредена обща структура, чийто устав гарантира добрата работа на партньорството и способността му да управлява публичните средства.
- 19 При тези обстоятелства, и по-специално предвид избора, който предоставя последната разпоредба на управителния орган, Регламент № 1698/2005 не може да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки да предвидят, че местните групи за действие трябва да приемат определена правноорганизационна форма.

- 20 По-нататък следва да се приеме, че посоченият член 62, параграф 2 не може и да се тълкува в смисъл, че той създава пречка държавите членки да изискват от местните групи за действие да приемат определена правноорганизационна форма, като по този начин се отдаде предпочитание на едно от двете правни средства, упоменати в тази разпоредба.
- 21 Както е видно от самия текст на последната, нейната единствена цел е да спомогне да се осигури добрата работа на партньорството и способността му да управлява публичните средства.
- 22 Като се имат предвид обаче насоките, съдържащи се в член 61 и член 62, параграф 1 от Регламент №1698/2005, от които е видно, че местната група за действие представлява обществено-частно партньорство, в което участват широк кръг частни партньори и което трябва да притежава правомощие да приема решения и да има способността да определя и привежда в действие местна стратегия за развитие, за която то носи отговорност, следва да се отбележи, че задължението да се приеме определена правноорганизационна форма за учредяването на подобна група, може да допринесе много ефикасно за постигането на посочената цел. В това отношение при прилагането на Регламент № 1698/2005 държавите членки разполагат по принцип със свобода на преценка да предвидят на подобно задължение.
- 23 Накрая, що се отнася до въпроса дали, като са приели правна уредба като разглежданата в главното производство, националните органи са действали в рамките на свободата на преценка, с която разполагат при прилагането на Регламент № 1698/2005, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика необходимостта да се даде тълкуване на правото на Съюза, което да е от полза за националната юрисдикция, изисква по-конкретно последната да определи фактическия и правния контекст, в който се вписват поставените от нея въпроси, или най-малкото да обясни фактическите хипотези, на които те се основават (вж. по-специално Решение от 31 януари 2008 г. по дело Centro Europa 7, C-380/05, Сборник, стр. I-349, точка 57 и цитираната съдебна практика).
- 24 В това отношение обаче следва да се отбележи, че независимо от твърдението, че от член 2, параграфи 1—3 от Наредба 54/2011 следва, че от 30 април 2012 г. само образуванията, които са приели правноорганизационната форма на сдружения, могат да притежават качеството на местна група за действие Leader, в акта за преюдициално запитване не се съдържа информация относно останалите условия и разпоредби, свързани с така приетата нова правна уредба, и не се уточняват специфичните правни характеристики, на които трябва да отговарят „сдруженията“ по силата на приложимото национално право. От друга страна, в посочения акт не се съдържат никакви пояснения относно предишната правна уредба, нито ясни сведения за мотивите на компетентния орган да я е замени с нова правна уредба.
- 25 Ето защо следва да се приеме, че съдържанието на акта за преюдициално запитване не позволява на Съда да даде на запитващата юрисдикция насоки, които да са по-конкретни от общите насоки, съдържащи се в точки 15—17 от настоящото определение.
- 26 В това отношение е необходимо да се напомни, че предоставените с актовете за преюдициално запитване сведения служат не само да позволят на Съда да даде полезни отговори, но и да дадат на правителствата на държавите членки, както и на другите заинтересовани страни, възможност да представят становища в съответствие с член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз. Съгласно постоянната съдебна практика обаче Съдът трябва да следи тази възможност да се зачита, предвид факта че по силата на посочената разпоредба само актовете за преюдициално запитване се съобщават на заинтересованите страни (вж. по-специално Определение от 28 юни 2000 г. по дело Laguillaumie, C-116/00, Recueil, стр. I-4979, точка 14 и цитираната съдебна практика).

- 27 В това отношение обстоятелството, че в писменото си становище унгарското правителство е пояснило по-подробно вътрешната правна уредба, запознаването с която единствено би позволило да се дадат евентуално по-точни отговори на отправените преюдициални въпроси, не може да запълни посочените празноти в акта за преюдициално запитване.
- 28 От друга страна, следва да се отбележи, че независимо от обстоятелството, че въпросите на запитващата юрисдикция се отнасят формално до Регламент № 1974/2006, нито в тях, нито в текста на акта за преюдициално запитване посочената юрисдикция не е посочила разпоредба от този регламент, която тя би искала да бъде тълкувана по-конкретно, нито a fortiori е пояснила връзката, която тя установява между подобна разпоредба и спора по главното производство или неговия предмет. При тези обстоятелства не следва да се разглеждат поставените въпроси относно Регламент № 1974/2006.
- 29 Предвид всичко изложено по-горе на първите три въпроса следва да се отговори, че разпоредбите на Регламент № 1698/2005, и по-специално членове 61 и 62 от него, трябва да се тълкуват в смисъл, че не изискват, нито по принцип забраняват да се приемат национални разпоредби, предвиждащи, че местна група за действие, която отговаря на всички условия, изброени в член 62, параграф 1 от този регламент, може да упражнява дейността си само под определена правноорганизационна форма. Все пак запитващата юрисдикция следва да се увери, че по отношение на всички релевантни характеристики на тази правна уредба последната не създава пречка за пряката приложимост на посочения регламент, а уточнява упражняването на свободата на преценка, предоставена на държавите членки със същия регламент, без да надхвърля рамките на неговите разпоредби. Запитващата юрисдикция следва да се увери и че тази национална правна уредба е съобразена с разпоредбите на Хартата и с основните принципи на правото на Съюза.

По четвъртия, петия и седмия въпрос

- 30 С четвъртия, петия и седмия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали правото на Съюза допуска национална правна уредба, предвиждаща, че местните групи за действие могат да упражняват дейността си само под определена правноорганизационна форма, да се прилага след изтичане на преходен период от една година към местни групи за действие, които са учредени законосъобразно в друга правноорганизационна форма при действието на предишната правна уредба, въпреки че са в ход програмите за подпомагане и че тече свързаният с тях период на програмиране.
- 31 Както е видно от точка 17 от настоящото определение, държавите членки са длъжни по-специално да осигурят спазването на Хартата и на основните принципи на правото на Съюза, като приемат правна уредба като разглежданата в главното производство.
- 32 Сред тези основни принципи е принципът на правна сигурност, който изисква правната уредба, която води до неблагоприятни последици за частноправните субекти, да бъде ясна и точна, а нейното прилагане — предвидимо за правните субекти (вж. по-специално Решение от 7 юни 2005 г. по дело VEMW и др., C-17/03, Recueil, стр. I-4983, точка 80 и цитираната съдебна практика).
- 33 Съдът вече е приел, че частноправните субекти не могат да имат правни очаквания за пълната липса на законодателни изменения, а могат само да оспорят правилата за прилагане на тези изменения. В това отношение принципът на правна сигурност изисква по-специално законодателят да отчита специфичното положение на икономическите оператори и да предвижда при необходимост адаптиране към прилагането на новите правни норми (вж. Решение по дело VEMW и др., посочено по-горе, точка 81 и цитираната съдебна практика).

- 34 В този контекст следва да се приеме, че преходният период от една година с цел да се даде възможност на съответните икономическите оператори да се съобразят с нова правна уредба като разглежданата в главното производство, представлява по принцип разумен срок.
- 35 Относно другите аспекти, характеризиращи посочената правна уредба, следва да се приеме, че запитващата юрисдикция не е предоставила в своя акт за преюдициално запитване достатъчно информация, която да позволи на Съда да даде полезен отговор, който да е по-конкретен от напомнянето на принципите, които вече бяха възпроизведени в точки 15—17 от настоящото определение в рамките на отговора на първите три преюдициални въпроса.
- 36 Всъщност, както вече бе посочено в точка 24 от настоящото определение, освен уточнението относно продължителността на преходния период, съдържащото се в акта за преюдициално запитване описание на приложимата вътрешна правна уредба е непълно. Следва да се отбележи, че в този акт липсва и информация, от една страна, относно условията, характеризиращи първоначалното признаване на качеството на местна група за действие и задълженията на съответните органи, поети в това отношение спрямо DZNLN, както и от друга страна, относно конкретните последици за образуване като DZNLN, произтичащи от преобразуването в правноорганизационната форма на сдружение в рамките на въведената с Наредба 54/2011 нова правна уредба, или, при липсата на подобно преобразуване — от изгубването на качеството на местна група за действие.
- 37 При тези обстоятелства на четвъртия, петия и седмия въпрос следва да се отговори, че правото на Съюза допуска по принцип възможността национална правна уредба, която предвижда, че местните групи за действие могат да упражняват дейността си само под определена правноорганизационна форма, да се прилага след изтичане на преходен период от една година към местни групи за действие, които са учредени в друга правноорганизационна форма при действието на предишната национална правна уредба, въпреки че са в ход програмите за подпомагане и че тече свързаният с тях период на програмиране. Това обаче важи само ако с оглед по-специално на характеристиките на посочените последователни национални правни уредби и на конкретните последици от тях прилагането на новата правна уредба към такива местни групи за действие уточнява упражняването на свободата на преценка, предоставена на държавите членки с Регламент № 1698/2005, без то да надхвърля рамките на неговите разпоредби, и това прилагане е съобразено с разпоредбите на Хартата и с основните принципи на правото на Съюза, което запитващата юрисдикция следва да провери.

По шестия въпрос

- 38 С шестия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи какви могат да бъдат последиците от прилагането на Регламент № 1698/2005 и Регламент № 1974/2006 по отношение на поетите задължения и придобитите права от местна група за действие, когато последната изгуби това си качество.
- 39 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на сътрудничеството между Съда и националните юрисдикции, въведено с член 267 ДФЕС, само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които тай поставя на Съда. Следователно, щом като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (вж. по-специално Решение от 24 април 2012 г. по дело Kamberaj, C-571/10, точка 40 и цитираната съдебна практика).

- 40 Все пак Съдът следва да разгледа условията, при които е сезиран от националния съд, за да провери собствената си компетентност. Всъщност духът на сътрудничество, който трябва да ръководи развитието на производството по постановяване на преюдициално заключение, предполага, че от своя страна националният съд трябва да отчита възложените на Съда правомощия, които се състоят в подпомагане на правораздаването в държавите членки, а не във формулиране на консултативни становища по общи или хипотетични въпроси (вж. Решение по дело Kamberaj, посочено по-горе, точка 41 и цитираната съдебна практика).
- 41 В това отношение отправеното от национална юрисдикция запитване може да се отхвърли само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство или още когато проблемът е от хипотетично естество или ако Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (вж. Решение по дело Kamberaj, посочено по-горе, точка 42 и цитираната съдебна практика).
- 42 В случая следва да се отбележи, че спорът в главното производство е между DZNLN и Vidékfejlesztési Miniszter относно законосъобразността на решението, с което вторият е отнел признатото на първото качество на местна група за действие.
- 43 За разлика от това в посоченото решение не се съдържа информация, от която да е видно, че спорът, който следва да реши запитващата юрисдикция, се отнася и до последиците във връзка с поетите задължения и с придобитите права от подобна местна група за действие, поради което в това отношение се налага изводът, че запитващата юрисдикция не е пояснила каква е възможната връзка на поставения на Съда шести въпрос с действителността и с предмета на висящия пред посочената юрисдикция спор (вж. в този смисъл Решение по дело Kamberaj, посочено по-горе, точка 57).
- 44 При тези обстоятелства следва да се приеме, че посоченият въпрос не се отнася до тълкуване на правото на Съюза, което да отговаря на обективна необходимост във връзка със съдебния акт, който трябва да постанови запитващият съд (вж. в този смисъл Определение от 24 март 2011 г. по дело Abt и др., C-194/10, точки 37 и 38, както и цитираната съдебна практика).
- 45 Следователно шестият въпрос е явно недопустим.

По съдебните разноски

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

- 1) Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), и по-специално членове 61 и 62 от него, трябва да се тълкуват в смисъл, че те не изискват, нито по принцип забраняват да се приемат национални разпоредби, предвиждащи, че местна група за действие, която отговаря на всички условия, изброени в член 62, параграф 1 от този регламент, може да упражнява дейността си само под определена правноорганизационна форма. Все пак запитващата юрисдикция следва да се увери, че по отношение на всички релевантни характеристики на тази правна уредба последната не създава пречка за**

пряката приложимост на посочения регламент, а уточнява упражняването на свободата на преценка, предоставена на държавите членки със същия регламент, без да надхвърля рамките на неговите разпоредби. Запитващата юрисдикция следва да се увери и че тази национална правна уредба е съобразена с разпоредбите на Хартата на основните права на Европейския съюз и с основните принципи на правото на Съюза.

- 2) Правото на Съюза допуска по принцип възможността национална правна уредба, която предвижда, че местните групи за действие могат да упражняват дейността си само под определена правноорганизационна форма, да се прилага след изтичане на преходен период от една година към местни групи за действие, които са учредени в друга правноорганизационна форма при действието на предишната национална правна уредба, въпреки че са в ход програмите за подпомагане и че тече свързаният с тях период на програмиране. Това обаче важи само ако с оглед по-специално на характеристиките на посочените последователни национални правни уредби и на конкретните последици от тях прилагането на новата правна уредба към такива местни групи за действие уточнява упражняването на свободата на преценка, предоставена на държавите членки с Регламент № 1698/2005, без да надхвърля рамките на неговите разпоредби, и това прилагане е съобразено с разпоредбите на Хартата на основните права на Европейския съюз и с основните принципи на правото на Съюза, което запитващата юрисдикция следва да провери.

Подписи